

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 30883

Kl. 81 c, 5

Franz Paul Weber, Monachium

B65d 25/20

Tabliczka cyfrowa zwłaszcza do cechowania beczek

Zgłoszono 18 maja 1938

Udzielono 26 sierpnia 1942

Pierwszeństwo: 30 września 1937 dla zastrz. 1 — 5; 22 kwietnia 1938 dla zastrz. 6 — 8 (Niemcy)

Wynalazek niniejszy dotyczy tabliczki cyfrowej z płytkami w pierścieniu metalowym, przymocowanym wymiennie do dna beczki.

Znane tabliczki tego rodzaju zawierają właściwą płytkę, oznaczającą np. pojemność beczki w liczbach, wpuszczoną w dno beczki wraz z otaczającym ją pierścieniem i przytrzymywaną przy pomocy odłączanego pierścienia nakrywającego, przymocowanego do dolnego pierścienia za pomocą śrub, zabezpieczonych plombą. W celu znakowania beczek, np. beczek do piwa, wypalano lub wybijano cyfry w dnie beczki. Okazało się przy tym, że cyfry lub znaki wskutek szernienia drzewa dębowego stawały się nieczytelne, tak iż powstawały błędy przy odczytywaniu. Inne rodzaje znakowania, np. przez wybijanie

cyfr w krążkach blaszanych, miały tę wadę, że wgłębienia lub wypukłości cyfr nie uwydatniały się dostatecznie na krążku. Oprócz tego cyfry na krążku blaszanym ulegały w czasie użycia szybkiemu uszkodzeniu, tak iż musiały być często odnawiane.

Inna wada znanych przyrządów do znakowania polegała na tym, że np. cyfry w razie zmiany właściciela można było usunąć tylko z wielkim trudem, zwykle tylko z uszkodzeniem dna beczki, tak iż z biegiem czasu często na denku beczki znajdowały się niewłaściwe cyfry, które powodowały tylko dalsze pomyłki i nieporozumienia.

W porównaniu z tymi sposobami znakowania tabliczka według wynalazku odznacza się tym, że dana liczba jest utworzona z płytek z jasnego drzewa impregno-

wanego, np. klonu, zaopatrzonych każda w jedną cyfrę, które to płytki są wpuszczone w wycięcie metalowego pierścienia, przymocowanego do beczki i zaopatrzonego w ramkę w celu ochrony płytek drewnianych, przy czym pierścień ten jest zaopatrzony w otwory, mieszczące śruby do jego umocowania, oraz w zakrywające je plomby, które oprócz cechy urzędu miar mogą zawierać również rok cechowania.

Do znakowania beczek według wynalazku płytki klonowe z wypalnymi cyframi umieszcza się w grupach liczbowych, które przymocowuje się do beczki za pomocą metalowego pierścienia, zaopatrzonego w wycięcie, obejmujące szereg płytek.

W ten sposób uzyskuje się nie tylko znaczną oszczędność w metalu pierścienia i w drzewie płytek, lecz również dobre i zawsze czytelne oznaczenie zawartości, przy czym przebieg znakowania przyspiesza się w ten sposób, że wystarczy wyjąć tylko jedną płytkę z cyfrą, zastępując ją inną, podczas gdy dotychczas była zawsze usuwana cała płytka, która stawała się nieużyteczna. Oprócz tego zarówno płytki z cyframi jak i plomba są zabezpieczone przed uszkodzeniem za pomocą zgrubionej ramki na metalowym pierścieniu, przy czym przez odpowiednio umieszczone przerwy w tej ramce zapobiega się zbieraniu wody na płytkach z cyframi. Aby można było szybko wysuszyć wodę, która podczas mycia beczki dostaje się pomiędzy płytki i denko beczki, dolna strona płytek z cyframi oraz dolna strona pierścienia pokrywkowego są żłobkowane. W ten sposób pomiędzy denkiem beczki i płytką z cyfrą tworzą się kanały powietrzne, umożliwiające szybkie wysychanie wody, dostającej się pomiędzy denko beczki i płytkę. Denko beczki jak również płytki z cyframi są w ten sposób zabezpieczone od długotrwałego działania wilgoci, tak iż gnicie drzewa nie może nastąpić.

Przy znakowaniu beczek według wynalazku

uzyskuje się znaczną oszczędność czasu i narzędzi, jak również unika się omyłek i zamiany beczek przez błędne odczytywanie cyfr, które uwydatniają się wyraźnie i w sposób przejrzysty. Przy zmianie liczby można usunąć w prosty sposób płytkę z cyfrą, zastępując ją nową, nie powodując przy tym uszkodzenia dna beczki i nie pozostawiając niewłaściwych cyfr na beczkach.

Tak samo według wynalazku uzyskuje się znaczne potanieńnię znakowania beczek w ten sposób, że płytki z cyframi wytwarza się w większych ilościach i dostarcza odbiorcom, którzy nie potrzebują nabywać oddzielnych narzędzi, np. stempli do wypalania.

Płytki z cyframi i metalowy pierścień mogą mieć dowolny kształt i rozmiary, ale najkorzystniejszym okazał się kształt pierścienia z wycięciem w przybliżeniu prostokątnym na płytki z cyframi, przy czym cyfry te są rozmieszczone w dwóch grupach jedna nad drugą. Pierścień metalowy umocowuje się za pomocą śrub metalowych, wkręcanych w osiowe wydrążenia śrub do drzewa, wpuszczonych na stałe w dno beczki. W ten sposób nie potrzeba wiercić za każdym razem nowych otworów na śruby w dnie beczki, co stanowi zawsze pewne uszkodzenie tego dna.

Na wszystkie śruby, wpuszczone w metalowy pierścień, mogą być następnie nałożone plomby w znany sposób. Dzięki możliwości zakrycia plombami wszystkich śrub oszczędza wymiana względnie usunięcie płytek z cyframi nie jest możliwe, wobec czego uzyskuje się większą pewność nienaruszenia znakowania beczek.

Na rysunku uwidocznił przykład wykonania wynalazku, przy czym fig. 1 przedstawia widok tabliczki cyfrowej z góry, fig. 2 — płytki z cyframi w widoku z góry, fig. 3 — przekrój wzdłuż linii III—III na fig. 1, fig. 4 i 5 przedstawiają widok z góry na płytkę z cyframi w dwóch postaciach wykonania, fig. 6 przedstawia widok

pierścienia metalowego i płytek z dołu, a fig. 7 — przekrój podłużny tarczy z rowkowanymi płytkami i pierścieniem.

W płaskim pierścieniu metalowym *a*, np. w pierścieniu żelaznym, znajduje się prostokątne wycięcie *b* oraz wgłębienie *d*, zaopatrzone w stożkowy otwór *c*. Obrazienie wycięcia *b* stanowią przerwane na rogach ramki *e*. Wycięcie *b* od strony dna beczki *n* jest zaopatrzone w rozszerzenia *f*, pod które wsuwa się odpowiednie występy *g* płytek *h* z cyframi. Płytki *h* są wykonane z drzewa jasnego, np. klonowego, w którym są wypalone odpowiednie cyfry, dobrane tak, że w ramce *e* pierścienia *a* mogą być obok siebie umieszczone np. trzy cyfry. Wgłębienie *d*, służące do umieszczania plomby, jest otoczone żeberkiem *i*, które chroni plombę od uszkodzenia. W celu umocowania metalowego pierścienia *a* na dnie *n* beczki służą dwie śruby metalowe *k*, które zostają wkręcone w odpowiednie osiowe wydrążenia śrub do drzewa *l*, wpuszczonych w dno *n* beczki. Łby śrub *k* pokrywa się plombami, na których wybija się cechę urzędu i rok cechowania.

Według fig. 4 do oznaczania beczek stosuje się płytkę *h*, na której numer jest podzielony na grupy cyfrowe, tak iż powstaje górna i dolna grupa cyfrowa, przy czym grupa górna oznacza np. liczbę tysięcy, a dolna grupa podaje setki, dziesiątki i jednostki. Płytkę *h* może być również podzielona (fig. 5), tak iż każda grupa może być wymieniana oddzielnie.

Spód płytki *h* jest zaopatrzony w żłobki podłużne i poprzeczne *m*, podobne jak i spód pierścienia *a*, na którym zresztą wystarczają zwykłe żłobki podłużne, gdyż powierzchnia przylegania pierścienia *a* nie jest zbyt duża.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Tabliczka cyfrowa, zwłaszcza do cechowania beczek, składająca się z kilku

płytek, wpuszczonych w odpowiednie wycięcia metalowego pierścienia, znamionna tym, że płytki (*h*) są wykonane z impregnowanego jasnego drzewa klonowego z wypaloną na każdej cyfrą.

2. Tabliczka według zastrz. 1, znamionna tym, że wycięcie (*b*) metalowego pierścienia (*a*) jest otoczone ramką (*e*), przerwana na rogach.

3. Tabliczka według zastrz. 1 i 2, znamionna tym, że płytki (*h*) są zaopatrzone w numery, podzielone na grupy cyfrowe (fig. 4).

4. Tabliczka według zastrz. 1 — 3, znamionna tym, że płytka (*h*) jest podzielona podłużnie, tak iż powstaje górna i dolna część płytki, z których górna część zawiera cyfry tysięczne, natomiast dolna część zawiera setki, dziesiątki i jednostki (fig. 5).

5. Tabliczka według zastrz. 1 — 4, znamionna tym, że występy (*g*) płytki (*h*) są wpuszczone w rozszerzenie (*f*) metalowego pierścienia (*a*), tak iż otrzymuje się wspólną płaską powierzchnię oparcia tabliczki na podłożu, utworzoną ze spodów metalowego pierścienia (*a*) i płytek (*h*).

6. Tabliczka według zastrz. 1 — 5, znamionna tym, że pierścień (*a*) jest zaopatrzony w otwory na śruby metalowe (*k*), wkręcone w osiowe wydrążenia śrub (*l*) do drzewa, wpuszczonych w dno (*n*) beczki.

7. Tabliczka według zastrz. 1 — 6, znamionna tym, że śruby metalowe (*k*) są wpuszczone w pierścień (*a*) i otoczone żeberkiem (*i*), służącym do umieszczania plomby, zabezpieczającej od wykręcenia tych śrub.

8. Tabliczka według zastrz. 1 — 7, znamionna tym, że spód płytki (*h*) i pierścienia (*a*) jest zaopatrzony w rowki (*m*) podłużne i poprzeczne względnie tylko podłużne.

Franz Paul Weber
Zastępca: inż. B. Müller
rzecznik patentowy

